

Sagen, det er ikke ham, der skal skaffe den oplyst, det er Anklageren. Dommeren kan derfor være aldeles upartisk, han vil ikke udstrække Varetægtsarresten længere end nødvendigt, han vil ikke paalægge vedkommende i Varetægtsarresten noget som helst Savn. For de Herrer maa vide, at uagtet der findes nogle regulerende Bestemmelser om Varetægtsarrest, er det dog ingenlunde saaledes, at disse gøre den til — et Paradis vil jeg nu ikke sige, men blot til et udholdeligt Sted at være for den, som er vant til frie Vilkaar. Det er derfor, at hvad Englænderne kalde fair play, ikke kan komme frem, før vi tage Inkvisitionen bort. De kunne gøre med den mine Herrer, hvad De ville, det nytter ingenting. Naar De ikke fjerne den og lægge Forfølgelsen i Anklagerens Haand, vil den kriminelle Proces ingenting du. De kunne beskikke saa mange Forsvarere, De ville, det faar ikke noget at sige.

Nu foreligger Sagen ganske klar. Der kan ikke være Tale om her at handle af politiske Grunde. Hvis den højtærede Justitsminister synes, det er en Ære at tjene som Skærmbræt, er der vel neppe nogen her, der vil berøve ham denne Ære. Han fortjener det i alt Fald ikke. Det forekommer mig, at han i det hele paa en meget fornøftig Maade har taget fat paa Justitsministeriet efter den beklagelige Katastrofe, der er indtraadt. Der kan slet ikke foreligge politiske Grunde nu til at vedtage eller forkaste Lovforslaget, vi kunne ikke ønske at bringe Staten store Bekostninger eller Befolkningen stor Ulejlighed eller at foretage denne Opmudring eller Oprydning i disse Forhold for at opnaa ingenting. Lad os spørge de sagkyndige. Det er ikke mig, De skulle spørge, men De skulle heller ikke spørge en anden Mand, der aldrig har siddet paa Dommersædet, De skulde spørge de Folk, der ere de bedste Dommere her i Landet. Ville De gøre noget, saa gør, som de have sagt, eller lad helt være, det er egentlig Sagen.

Jeg vil ikke sige, at der i Foraaret kunde være særlige politiske Grunde til Stede til, at man vedtog denne Lov. Jeg tror det, men jeg er ikke berettiget til at sige det, da jeg ikke kan bevise det, og det kan jeg aldeles ikke. Men nu foreligger der i alt Fald ingenting af den Art. Jeg tror ikke, det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde, at naar vi undlod at vedtage det foreliggende Lovforslag, eller hvis vi forhandlede med Landstinget og ingen Vegne kunde komme, vil

det ældre træde i Kraft. Jeg synes, det vilde være Synd, om de Rettelser, der nu ere foretagne, skulde gaa bort. Jeg kan ikke se bedre, end at f. Eks. de Rettelser, som den højtærede Justitsminister har foretaget med Hensyn til Nævningers Udnævnelse, var nødvendige, da jeg ellers ikke tror, Nævninger overhovedet kunde være blevne udnævnte. Vi bør ikke igen gaa tilbage til Loven paa dette Punkt, saaledes at det vil komme til at løbe surr for os, og der er mange andre Ting, hvorom det samme gælder. Men jeg ser heller ikke, at det vilde blive Følgen, hvis vi ikke vedtog dette Lovforslag, thi vi maa jo dog have disse forskellige andre Love vedtagne forinden, og det fejler vel ikke, at man saa kunde indføre de Forandringer, der var nødvendige. Jeg vil sige, at skulde det blive Enden paa Sagen, naar man gjorde nogen Opposition her og ønskede, at der skulde ske større Forandringer, at det, der er værre end det foreliggende, traadte i Kraft, vilde jeg meget beklage det. Maa jeg nu ikke — i Haab om, at dette Lovforslag gaar i Udvalg, og at det der vil blive set, at der for det første er en Mængde mindre vigtige, men i og for sig kuriøse Ting at rette, og for det andet, at det i store Træk slet ikke kan gaa, at det er at kaste Penge ud ad Vinduet, hvis man ikke foretager radikale Forandringer — udtale det Ønske, at man maa komme til et Resultat. Jeg tror, at Befolkningen, som nu har ventet snart i 60 Aar paa at faa en Retsreform, og som trænger til at faa en Retsreform, fortjener ikke alene at faa en saadan Reform, men ogsaa en god Reform.

Dinesen: Jeg har med ikke ringe Tilfredsstillelse hørt paa det Foredrag, det ærede Medlem, der nu satte sig, holdt for os, og jeg kunde have ønsket, at det var blevet hørt af et større Antal Tilhørere, end der i dette Øjeblik er til Stede. Det følger af sig selv, at naar jeg tillader mig at tage Ordet i dette Spørgsmaal, kan jeg kun tale som Lægmand i allerstrengeste Forstand, jeg tør ikke tiltro mig nogen som helst særlig Indsigt paa noget af de Omraader, der omhandles i dette Lovforslag. Men jeg ønsker at bemærke, at naar det er blevet sagt som Forsvar for at gennemføre det Forslag, der nu foreligger fra den nuværende højtærede Justitsminister, at hvis det ikke gennemførtes, gjaldt det i Foraaret vedtagne Forslag, saa jeg deri ikke nogen særlig Fare, idet det i Foraaret vedtagne For-